

idag, var det indtil videre min Agt at stemme mod det Forslag, som i Forhandlingerne har været stærkest paa Tale, nemlig Forslaget under Nr. 9, og da jeg efter de forskjellige Ubefalinger, som dette Forslag har faaet, endnu ikke fuldstændig har kunnet overbevise mig, om, at dette Forslag er rigtigt, saa vil jeg tillade mig med et Par Ord at udtale den Hovedbetænkelse, som jeg har ved dette Forslag. Det er allerede udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Balgfreds (Berg), at Forslaget i og for sig efter almindelige økonomiske Grundsatninger er aldeles principstridigt, saa at det nødvendigvis maa begrundes paa anden Maade, altsaa ved særlige Hensyn. Eigesom jeg nu er enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Balgfreds i denne Udtalelse, saaledes er jeg ogsaa enig med ham i, at den Betragtning, ved hvilken han begrundede Forslaget, i Virkeligheden er det bedste og kraftigste Forsvar, som kan søres for det. Jeg vil fremdeles sige det ærede Medlem, at hvis Forslaget alene gik i den Retning, som den af ham fremsatte Motivering kunde begrunde, saa vilde jeg ogsaa stemme derfor. Hvis det foreliggende Forslag alene gik ud paa, at vi her skulde erklære, at vi vare villige til at offre en vis, ikke ganske ringe, men dog begrændset Sum for at fremme Udviklingen af vore Fiskerier i Bøstehavet og de andre nævnte Farvande og dernæst alene gik ud paa at henstille til Ministeren, om han vilde tage under Overveielse at fremkomme med Forslag for os om, hvorledes en saadan Sum bedst kunde anvendes, saa vilde jeg være med, saa vilde jeg sige, at det vilde være meget taabeligt at blive staaende ved visse almindelige Principer, der vel altid fornuftigvis kunne og bør være ledende, men ikke uden videre afgjørende, naar der foreligger andre givne faktiske Forhold, som ogsaa maa tages med under vore Overveielser. Men det her givne Afstemningsforslag gaar ikke alene ud herpaa, men indeholder tillige den Fordring til os, at vi skulde stemme om en vis bestemt Maade, hvorpaa Understøttelsen skal gives, om et vist bestemt Forehavende, som skal fremmes og det gennem visse bestemte Mænd. Nu maa jeg tilstaa, at det staar for mig aldeles uklart, om Forslaget indeholder den rette Maade at fremme Fiskerierne paa, og det staar for mig uklart, om de nævnte Mænd ere de rette Mænd. Det er muligt, at det er Tilfældet, men det er dog saaledes, at de ærede Herrer af Finantsudvalget ikke have kunnet foretaget den Undersøgelse herom, som f. Ex. Administrationen fornuftigvis kunde og burde have foretaget, naar det var den, der fremkom med Forslag, og hvad angaar os andre Medlemmer her i Salen, saa er jo Forholdet det, at vi om Sagen ikke vide Andet end de faa Ord, der staa i Udvalgets Betænkning og i Grunden ikke sige Noget, i hvert Tilfælde ikke noget særdeles Oplysende. Min Betænkelse ved Forslaget er altsaa ikke begrundet deri,

at jeg formener, at man her bør være uwillig til at offre en vis ikke ganske ringe Sum paa Fiskeriernes Udvikling, men min Betænkelse og min Indvending mod Forslaget under Nr. 9 er den, at det foreligger i en saadan Form, at jeg kun kan stemme for en Understøttelse til Fiskeriernes Fremme ved at stemme for en til et bestemt Forehavende og til bestemte Personer knyttet Understøttelsesmaade, uden at jeg kan se, at det er den rette Maade, skjøndt jeg paa den anden Side kan indrømme, at det ganske vist er muligt. Jeg tør derfor ikke stemme for Forslaget, forinden jeg faaer en ydelligere og bedre Underretning fra den ærede Ordfører eller andre Medlemmer af Udvalget.

Bajer: Naar jeg har bedt om Ordet, inden Forhandlingen om dette Afsnit er tilende, er det nærmest for at gjøre en mere almindelig Hensigtstilling til det høje Things ærede Medlemmer, en Hensigtstilling, som nærmest er af formel Natur. Der findes ofte eller ialtsind paa flere Steder i Betænkningen et Udtryk, som jeg nu læser op af Nr. 37, saalydende: „Det ses ikke, at de Paagjældende have henvendt sig til Justitsministeren, allerede af den Grund vil Udvalget ikke kunne anbefale Andragendet og gjør ingen Indstilling.“ Jeg maa beklage, at man ikke i Befolkningen veed Bæstet i den Henseende, og at der derfor ofte kommer Andragender her til Thinget, som det kunde være meget ønskeligt at fremme, men som ikke bliver fremmet af denne formelle Grund. Det forekommer mig derfor, at det vilde være rigtigt, om ærede Medlemmer, som modtage Andragender, iforveien forviise sig om, hvorvidt der har været indgivet Andragende til vedkommende Minister og i benægtende Fald bade Andragerne om først at gaa denne Vej. Men inden jeg gjør en saadan Hensigtstilling, ønskede jeg at faae oplyst af den ærede Ordfører, om det er en saa fast Regel, som han udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag, at man ikke gjorde nogen Indstilling, naar Vedkommende ikke først havde henvendt sig til Ministeren; thi vel findes dette at være Tilfældet med de Andragender, der ere betegnede med Nr. 29, 37, 40 og 48, men der er et Nr. i Betænkningen, som er senere kommen til, nemlig Nr. 6, hvor Udvalget ses at have afsøgt fra denne Regel, idet der nemlig der gjøres en Indstilling af en Del af Udvalget, uagtet det ikke kan ses, at Vedkommende først har henvendt sig til Ministeren. Det var kun denne almindelige Bemærkning, som jeg ønskede at gjøre.

Ordføreren (E. H. Nielsen): Det er kun om Indstillingen under Nr. 9 angaaende Fiskeriet, at jeg finder mig foranlediget til at fremsætte et Par Bemærkninger. Jeg skal spørge den ærede næstsidste Taler, det ærede Medlem for Fredericia (Gad), naar han udtalte, at vi ikke vidste, om det var de rigtige Mænd eller den rigtige Maade at